

ਸਿਵਲ ਸਮੀਖਿਆ
ਡੀ.ਫਾਲਸ਼ੋ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ.ਜੇ.
ਵੀਰ ਭਾਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਅਵਤਾਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1962 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 523,

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਰੈਂਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ (1949 ਦਾ III) - S. 13(3) (a)-ਸੰਯੁਕਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ -ਕੀ ਸੰਯੁਕਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨਿੱਜੀ ਲੋੜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਗ੍ਹਾ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 13 (3)(ਏ) ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਰੈਂਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ 1949 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਰੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੋੜ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਕੁਲ ਭੂਸ਼ਣ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ (ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ), ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ, ਮਿਤੀ 11 ਅਗਸਤ, 1962 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੇਧ ਲਈ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਰੈਂਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15(5) ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ; ਸ੍ਰੀ ਹਰਜੀਤ ਲਾਲ ਰਣਦੇਵ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਬਟਾਲਾ, ਮਿਤੀ 26 ਜੁਲਾਈ, 1961 ਨੂੰ, ਜਵਾਬਦੇਹ (ਵੀਰ ਭਾਨ) ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਘਰੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਨੂੰ 10 ਅਕਤੂਬਰ, 1961 ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦੇਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ 11 ਸਤੰਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ।

ਅਮਰ ਚੰਦ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਐਚ ਐਲ ਸਰੀਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਫਾਲਸ਼ੋ, ਸੀ.ਜੇ.-ਇਹ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵੀਰ ਭਾਨ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਜਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਨਿੱਜੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਜਿਸ ਸਬੰਧੀ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚਲੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਅਵਤਾਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਰੁੜ ਚੰਦ ਦੇ ਕਸਬੇ ਬਟਾਲਾ ਵਿਚ ਇੱਕ ਮਕਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਦਾਅਵਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਮਕਾਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਦੋਵਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਭਰਾ, ਰੁੜ ਕੈਂਡ, ਜੋ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਵਿਚ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੈਕਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੂਜੇ ਭਰਾ ਅਵਤਾਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਜੋ ਕਿ ਬਟਾਲਾ ਤੋਂ ਕੁਝ ਮੀਲ ਦੂਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੱਚੀ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਦੋ ਛੋਟੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕਾਰੋਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਉੱਥੇ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦਾ, ਪਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਰੈਂਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(3) (ਏ) ਦੇ ਸ਼ਬਦ "ਇੱਕ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਲਈ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਰੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਦੋ ਭਰਾ ਹਨ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਭਰਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਮੈਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਤਰਕਪੂਰਨ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਅਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ,

ਇੱਕ ਘਰ ਦੇ ਦਸ ਸਾਂਝੇ ਮਾਲਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਸਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨੌਂ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।

ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਇਸ ਤੱਥ ਲਈ ਕਿ ਇੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੈਕਇਨਟਾਇਰ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਾਰਡਕਾਸਲ (1) ਵਿਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤਕ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਐਕਟ ਵਿਚ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਕ ਕੇਸ ਵਿਚ ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਭੈਣਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਇਕ ਘਰ ਦੀਆਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਮਾਲਕ ਸਨ, ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮੰਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਕਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਲਈ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਵਜੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੇਸ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਦੌਲਤ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਰਾਣੀ, ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 333 ਆਫ਼ 1961 ਦੇ 8 ਦਸੰਬਰ 1961 ਨੂੰ ਹੋਏ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਗਵਾਲੀਅਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਭਰਾ ਨੇ ਨਿੱਜੀ ਲੋੜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਭਰਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਵਾਬਦਾਰ ਵਜੋਂ ਉਕਸਾਇਆ। ਮੈਂ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਦੋ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ਇਕ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਨਿਕਾ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅਮਰੋਂਦਰ ਨਾਥ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2) ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਮੈਕਿੰਟਾਇਰ ਬਨਾਮ ਹਾਰਡਕਾਸਲ (1) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਬਚਾਵਤ ਅਤੇ ਚੈਟਰਜੀ, ਜੇ.ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਸੇਧ ਨਹੀਂ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਉਹ ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਈ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੋੜ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਮੈਂ ਸਤਿਕਾਰਤ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਅੱਜ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਇਮਾਰਤ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

(1) (1948) 2 KB 82.

(2) 65 C.W.N. 1078.

ਸ਼ੀਮਾ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

